



## Syndroma Sudeck

Još od davne 1839. godine susreću se u literaturi opisi promjena na okrajinama, nejasne etiologije, različita izgleda i intenziteta, koje je 1900. Paul Sudeck u potpunosti opisao, definirao i obznanio. Time je u medicinsku znanost i terminologiju uveden pojam Syndroma Sudeck, koji do današnjih dana pobuduje interes liječnika različitim specijalnostima.

Iako su ispitivanja na eksperimentalnim životinjama započela još godine 1876. i nastavljaju se sve do današnjih dana, ipak nije u potpunosti rasvijetljeni uzroci nastanka i patofiziologija te bolesti.

Postoji više teorija njena nastanka: (a) refleksna teorija (1875.); (b) inaktivitetna teorija (1987.) i (c) teorija oštećenja tkiva (1936.).

Svaka od njih i danas ima svojih pobornika, ali nijedna u potpunosti ne opisuje uzrok nastanka Sy. Sudeck.

U kliničkoj slici dominantna je akutna upala, te specifične rentgenološke promjene na kostima u obliku mrljaste atrofije.

U kliničkoj slici izražena su tri stadija:

Sudeck I. – bolnost, crvenilo, otok okrajine

Sudeck II. – bolnost, otok okrajine, lividitet, pojačano znojenje, pojačana vlasatost, rentgenološki mrljasta koštana atrofija, trofičke promjene noktiju (uzdužne brazde)

Sudeck III. – atrofija kože, nema bolnosti, trofične promjene noktiju, nema otoka, na Rtg slici okrajina izgubljena struktura kostiju, atrofična muskulatura, trajna invalidnost.

Posebno treba istaknuti tzv. abortivne oblike, u kojima se prepoznaju samo neki od navedenih simptoma, pa se često pogrešno proglašavaju Sy. Sudeck, te u pravilu uvijek idu u izlječenje bez obzira na provedenu vrstu terapije. Sličnu kliničku sliku mogu izazvati i razne traumatske nokse.

Iako su značajke kliničke slike i rentgenoloških nalaza u pravilu tipične, ipak treba dobro poznavati i pravodobno uočiti pojedina stanja za diferencijalnu dijagnozu (tbc kostiju, akutni osteomyelitis, tumorske metastaze itd.).